

I § 4, der har væsentlig samme Indhold som 1922-Lovens § 6, er »færdiglavede Madvarer« nævnt blandt de Varer, om hvis Kørsel og Ombæring paa Helligdage der kan træffes Bestemmelse ved *Politivedtægt*, og i Paragraffens Litra c. er det ligeledes overladt til *Politivedtægten* at bestemme, i hvilket Omfang der skal kunne foregaa Transport af Gods til og fra *Lufthavne*.

Begge Ændringer skete i *Folketinget* efter Forslag af Flertallet og Ministeren.

§ 5, om Anvendelse af §§ 1, 2 og 4 fra Kl. 12 Middag paa *Grundlovsdagen*, hvis denne falder paa en Søndag, svarer til § 7, Stk. 1, i Loven af 1922. § 6 fastsætter nu blot Bødemini-*imum* (10 Kr.). Ifølge § 7 gælder Loven ikke for Færøerne, men kan ved kgl. Anordning sættes i Kraft dør med de af Øernes særlige Forhold følgende Lempelser.

Om Baggrunden for det af *Justitsministeren* fremsatte Lovforslag oplystes det i Motiverne, at Justitsministeriet i de senere Aar havde modtaget flere Henvendelser om at søge gennemført saadanne Ændringer i Helligdagsloven, at Adgangen til at afholde offentlige Forlystelser m. v. paa Folkekirkens Helligdage blev udvidet. Bl. a. havde Landsforeningen »Den personlige Friheds Værn« henstillet, at Lovens § 5 (Forbudet mod, at offentlige Forlystelser Aftenen før en Helligdag vedvarede længere end til Midnat) blev ophævet, og denne Henvendelse, der navnlig tog Sigte paa Restaurationsmusikken, var tiltraadt af »Turistforeningen for Danmark« og »Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark«, ligesom den var anbefalet af Politidirektøren i København og Foreningen af Politimestre i Danmark, da Paragraffens Formulering mentes at fremme ulovligt Nattelig, medens de fleste Biskopper nærede Betænkelighed ved en Ændring paa dette Punkt. Endvidere havde »De københavnske Væddeløbsforeningers Fællesudvalg« henstillet, at Lovens § 2 b. blev ændret, saaledes at offentlige Forlystelser, Væddeløb m. v. paa Folkekirkens Helligdage blev tilladt fra Kl. 2 Eftermiddag (i Stedet for fra Kl. 4).

Efter Justitsministeriets Opfattelse var det ikke længer nødvendigt at opretholde de strenge Forbud mod Afholdelsen af offentlige Forlystelser og Forsamlinger paa Helligdagene. Hensynet til Folkekirken syntes Ministeriet tilstrækkeligt fyldestgjort ved en Forskrift om, at offentlige Forlystelser m. v. paa Folkekirkens Helligdage kun skulde være tilladt, naar *Gudstjenesten ikke derved blev forstyrret*,